Industrialiseret velfærdsbyggeri

Fra 1950’ernes eksperimentelle montageteknik til 1970’ernes totalplanlægning

Industrialiseret velfærdsbyggeri

Alarmpladsen 3
Avedørelejren
2650 Hvidovre
Tlf. 36 49 00 30
www.historienshus.hvidovre.dk
lokalarkiv@hvidovre.dk

I samarbejde m. Avedøre Gymnasium

Forfattere
Poul Sverrild og Christian Struckmann Irgens

Tryk
Hvidovre Kommunes Trykkeri

Oplag
100 eksemplarer, 1. oplag

Marts 2010

Copyright © Forstadsmuseet Historiens Huse

Velfærdshvidovre

Hvidovre var i 1945 en forstadskommune med cirka 13.000 indbyggere - i 1960 boede der 39.000. Langt den overvejende del af kommunens boliger var i 1945 mindre parcelhuse og villaer, som lå i kommunens østlige og sydlige del.
De få etageejendomme var alle private udlejningsejendomme. 25 år senere, i 1960, dominerede de almennyttige blokbebyggelser.

Som nærmeste nabo til Københavns Kommune var det oplagt, at der skulle ske udbygning i Hvidovre, da udviklingen kom i gang igen efter Besættelsen. De tilbageblevne landbrugsejendomme som Bredalsgården, Friheden, Beringgård, Spurvehøj, Spurvegården m.fl. var for størstedelen allerede opkøbt og deres jord lå klar til en bymæssig udvikling.

Spurvegården var f.eks. allerede midt i 1930-erne blevet købt af Københavns Kommune med henblik på placering af et københavnsk sygehus. Det kom også, men først omkring 1970.

Lige efter Besættelsen var der forventninger om en større kommunalreform omkring København, hvor nabokommunerne skulle indlemmes i Hovedstaden. Men det skete ikke på grund af modstand fra de konservative kommuner, Frederiksberg og Gentofte.

I stedet startede velfærdssamfundets store almennyttige boligprojekter deres erobringstogt i omegnskommunerne.

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

I Hvidovre blev der alene i de første femten år efter 1945 bygget omkring 5.000 almene boliger. De blev befolket af en blanding af landarbejdere, der vandrede til industrierne i byen og udsanerede fra det indre København.

Begge parter oplevede et løft i boligstandard, som ingen få år før havde troet mulig: centralvarme afløste kakkelovnen, store vinduer med dobbeltglas afløste småsprossede vinduer foruden varmt vand i køkken og badeværelse, store græsplæner mellem blokkene, opholdsrum i solsiden af husene, opgange med stentrapper o.s.v., o.s.v.

Visionen var et nyt samfund med lige adgang for alle, hvor sunde boliger var en menneskeret, og hvor det moderne var i højsædet. Mangel på teglsten og murere satte en udvikling i gang, hvor der eksperimenteredes med alternative byggematerialer og -former. Samtidig var der en forventning om, at byggeriet kunne komme til at gennemgå en industrialiseringsproces, som modsvarede det, der var sket i alle andre brancher.

Svaret blev standardisering og byggerier i beton. Med beton kunne ufaglærte bygge huse, og et gammelt skel mellem faglærte og ufaglærte blev overflødigt, og det underbyggede tidens politiske projekt.

FORSTADSMUSEET HISTORIENS HUSE HVIDOVRE

Hvidovre Kommune havde været socialdemokratisk styret siden 1925, og der var stor lokal vilje til at gøre Hvidovre til hjemsted for en del af den københavnske arbejderbefolkning, som skulle bo under gode forhold.

De almennyttige boligprojekter skød op fra 1945. Først skrabede byggerier i skyggen af Besættelsen, siden imponerende teglstensprojekter som ikke mindst Bredalsparken, hvor arbejderbefolkningen også fik de æstetiske rammer, som ellers var forbeholdt middel- og overklassen.

Herfra tog industrialiseringen over, og fra slutningen af 1950-erne blev byggeprojekterne i stadig stigende grad styret af rationalitet og kranspor, og standardiseringen blev synlig på alle leder.
De endeløse grupper af boligblokke blev fra anden halvdel af 1960-erne afløst af de totalplanlagte byggeprojekter, hvor skalaen voksede, og man byggede hele byer i ét planlægningshug. Det tilførte byggeriet mange funktionelle kvaliteter i form af medplanlægning af især offentlige institutioner, og som planlægning betragtet placerer projekter som Avedøre Stationsby sig i toppen af hierakiet.

Under årtierne, hvor bolignøden blev afskaffet gennem det industrialiserede byggeri, voksede velstanden eksplosivt, og fra slutningen af 1960-erne voksede kritikken af især æstetikken bag de store byggerier.

Nye generationer så ikke værdien i centralvarme, bad, lys og luft, for det var blevet selvfølgeligheder. Nu blev kravet æstetik, variation og individualitet.

Tilbage står velfærdssamfundets store byggerier. I Danmark regner vi med, at denne periode er repræsenteret med ikke færre end 1.500.000 bygninger. Det er bygninger, der bærer fortællingen om moderniseringen af Danmark, om store befolkningsbevægelser, om nye livsformer og kollektive drømme.

1900

Ca. 550 indbyggere

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

1930'erne

Ca. 10.000 indbyggere

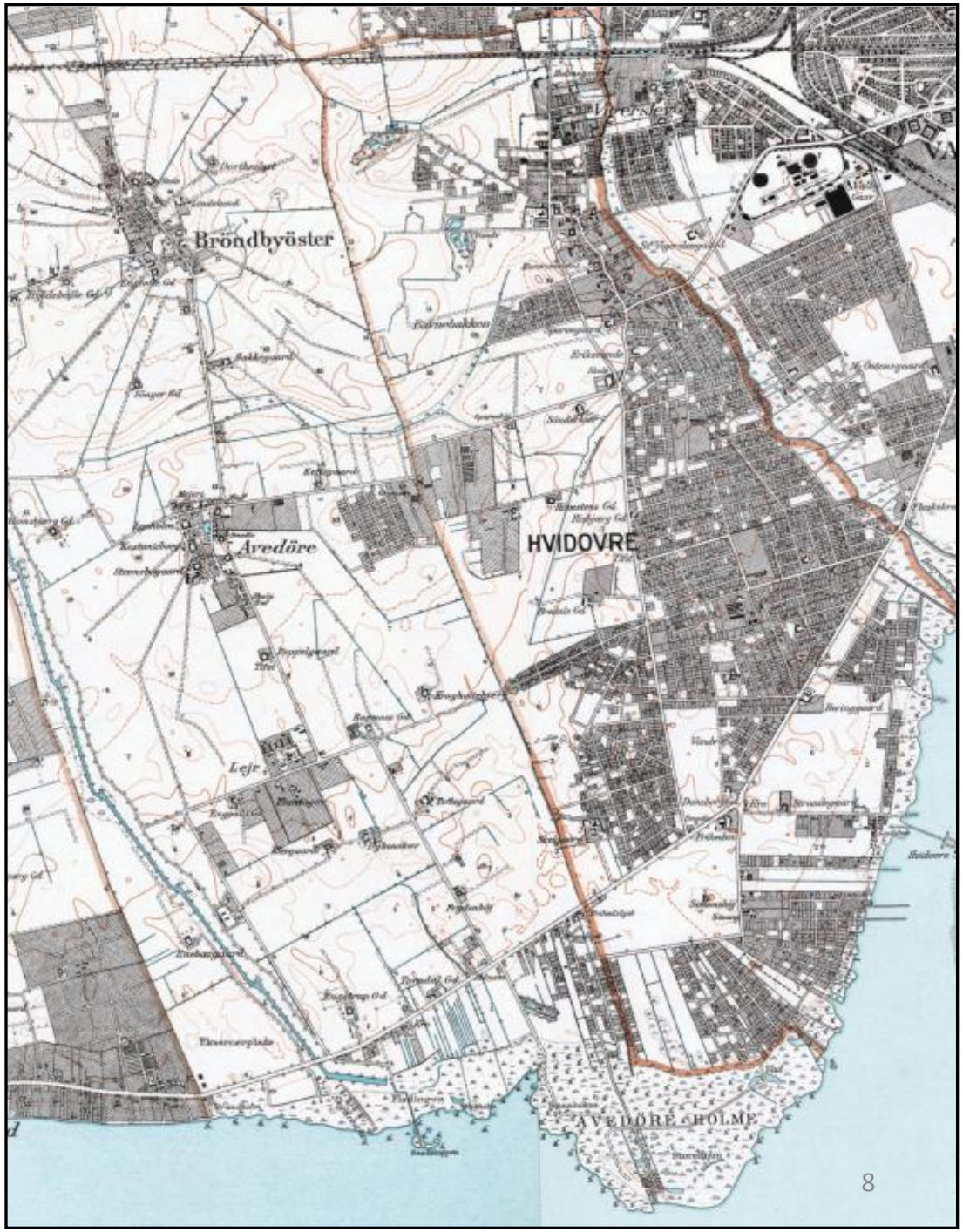

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

1960'erne

Ca. 44.000 indbyggere

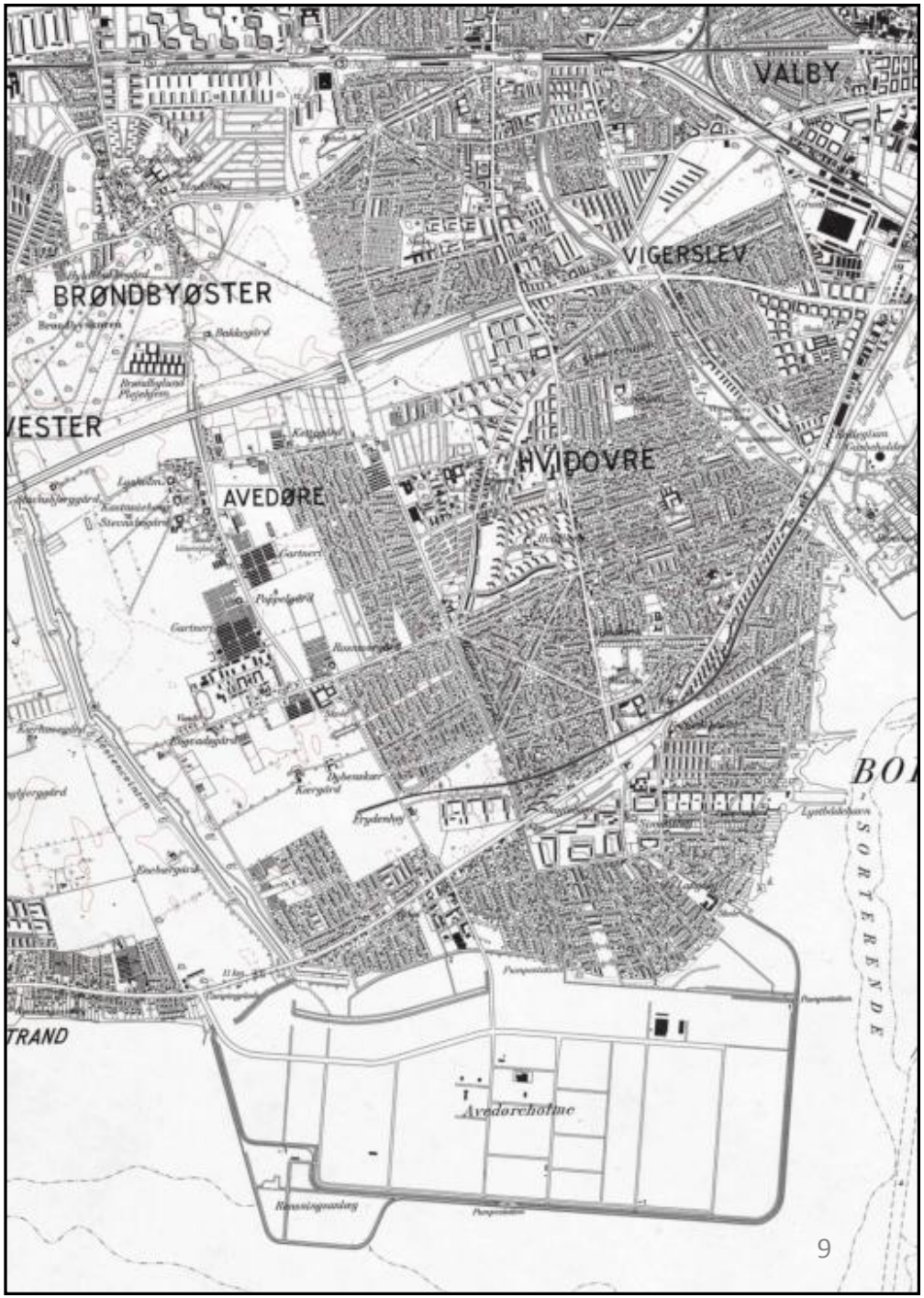

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

År 2000

Ca. 49.000 indbyggere

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

Mandatfordeling sogne- og kommunalvalg 1950-2009

Valg	K	Y	F	S	B	D	E	C	V	O	Z	Lokallister	i alt
2009 nov.			4	7				1	2	3		4	21
2005 nov.			1	11				1	2	2		4	21
2001 nov.			1	11				1	3	1		4	21
1997 nov.			2	11				1	3	2		4	21
1993 nov.			2	12				2	3		1	1	21
1989 nov.			3	11		1		3			1	1	21
1985 nov.			4	10				5				1	21
1981 nov.		1	2	11	1			5			1		21
1978 marts	1	1	2	10	1	1		3			1	1	21
1974 marts	2		2	7	1	2		4			2	1	21
1970 marts			2	9	1			5					17
1966 marts			3	6				5	1				15
1962 marts			2	8				6					15
1958 marts	1			5				4	1				11
1954 marts	1			6				4					11
1950 marts	1			6			2	2					11

K = DKP (Dansk Kommunistisk Parti)
F = SF (Socialistisk Folkeparti)
B = Det Radikale Venstre
E = Danmarks Retsforbund
V = Venstre
Z = Fremskridtspartiet

Y = VS (Venstresocialisterne)
S = Socialdemokratiet
D = CD
C = Konservative
O = DF (Dansk Folkeparti)

FORSTADSMUSEET HISTORIENS HUSE HVIDOVRE

Rødovre
Hvidovre
Motorring 3
Holbækmotorvejen
Vigerslev-
parken
Åmarken
Den Grønne Kile
Avedøre-
sletten
Avedøre Havnevej
Kystager-
parken
Friheden
Lodsparken
Vestvolden
Avedøre
Gammel Køge Landevej
Strandengen
Mågeparken
Amagermotorvejen

Hvidovrebo afd. 6

– Velfærdsdrømme og revolutionerende teknologi

opført: ca. 1953-56
boligenheder: 232

Arkitekt: Svenn Eske Kristensen
23 to-etagers bygninger

Eksperimentalt byggeri opført i betonelement montageteknik

„LIGGENDE SKYSKRABERE" I HVIDOVRE

Af N. J. Ottosen

I KØBENHAVNS SYDLIGE UDKANT kan man finde et højst særpræget byggeri, som ikke undlader at gøre stærkt indtryk på alle, der ser det. *Hvilket* indtryk man får, afhænger ganske af, fra hvilket verdenshjørne man nærmer sig byggepladsen.

Ledsagerinden i mit liv og på denne tur havde stillet mig noget usædvanligt i udsigt, og med kvindelig underfundighed førte hun mig fra den lille idylliske Hvidovre bådehavn til stedet.

Skal det være menneskeboliger?

Vi mødtes af et syn, der fyldte mig med et gys af rædsel! *Bliktage* – skinnende, strålende, galvaniserede bølgebliktage, der råbte til himlen efter tidens og vejrligets formildende patina. Rå og grå og triste ydervægge med gabende tomme dør- og vinduesfyldninger. Et gråt, leret, ubeplantet byggekaos med en række bygninger, der mest af alt minder om loer eller pakhuse i deres nøgne, skeletagtige ublufærdighed.

Man skal ikke tro sine egne øjne

– *Vent og se!* lød det dæmpet nær mit øre, mens hun trak mig langs byggepladsen til dens sydvestlige halvdel, hvor den første gruppe færdige bygninger ligger. Her skiftede billedet med en næsten chokerende virkning som i en moderne, realistisk film. En række lange, lave sølvhvide bygninger tegnede sig i det dæmpede tusmørke

36

”Kl. halv syv. Fru Larsen åbner sit østvendte soveværelsesvindue og glæder sig over solskinnets glimten både i soveværelse, baderum og køkken. Et vindpust fra den nærliggende Hvidovre Havn fortæller om let dansk sommerkuling. Først henter fru Larsen mælken, morgenbrødet og avisen i den indbyggede vareboks ved hoveddøren, og så til badeværelset. Vist er det rart, at baderummet har vindue direkte til det fri, så strømper, bluser, undertøj og skjorter, som hun klatvaskede i aftes, allerede er tørre…”

fra
Arkitektens Månedsblad nr. 8-9 1956
M.A.A. Svenn Eske Kristensen

HVIDOVREBO AFD. 6

Hvidovrebo afd. 6 er en harmonisk og charmerende bebyggelse med eksklusiv placering tæt på lystbådehavn og vand. Den åbne og indbydende bygningsplan kombineret med de hvide bygningsflader får Hvidovrebo afd. 6 til fremstå som en slags sydkystens Bella Vista. Bebyggelsen løber syd for Strandhavevej fra bagsiden af Frihedens Butikscenter og ud til Hvidovre Strandvej.

Hvidovrebo afd. 6 er opført i midten af 1950'erne og består af 23 to-etagers altangangshuse anlagt omkring grønne gårdmiljøer. Husene er overskuelige med 10 boliger i hver fordelt på de to etager.

Bebyggelsen er tegnet af arkitekten Svenn Eske Kristensen og skiller sig ud ved at være opført som eksperimentelt byggeri med udpræget brug af standardiserede og præfabrikerede elementer. Sammen med søster-bebyggelsen Papegøjehusene var Strandhavevej det første sted i Danmark, hvor man brugte betonelement-montageteknik, og bogstavelig talt producerede og opførte bebyggelserne på stedet. Bebyggelsen indskriver sig derfor som et stykke markant dansk bygningsarv.

Svenn Eske's Kristensens gennemgribende rationale for bebyggelserne var omkostnings-minimering og standardisering, med det formål at skabe så gode og billige boliger som muligt. Hvidovrebo er en særdeles charmerende bebyggelse med store, lette udvendige trapper mellem etagerne, rødmalede døre og åbne altangange. Bygningerne minder om Papegøjehusene, men bebyggelsesplanen er betydeligt mere vellykket her med de mange intime og varierede gårdrum.

Søsterbebyggelsen Strandhavevej, som blev opført af tilsvarende elementer

De lave huse er anlagt vinkelret på hinanden og danner overskuelige og hyggelige gårdrum med en lang række stier og passager på tværs af rummene.

Det kollektive element i bebyggelsen understreges af fælles-faciliteter som børnehave, klubhus, legeplads, vaskeri osv. Hvidovrebo afd. 6 er ikke blot spændende eksperimentelt byggeri, det er også en vellykket og attraktiv parkbebyggelse.

DE BÆRENDE FORTÆLLINGER

Den montage- og byggeteknik, der blev anvendt i Hvidovrebo afd. 6, var allerede blevet verdensberømt i forbindelse med opførelsen af Papegøje-husene. Men med Hvidovrebo afd. 6 blev det for alvor bevist, at de nye og moderne boliger sagtens kunne indgå i en vellykket og smuk plan. I 1950'erne blev de fleste byggerier udført i tegl og af faglærte murere, derfor var det en verdenssensation, da Hvidovrebo afd. 6 blev opført af ufaglært arbejdskraft og med brug af standardiserede beton-elementer produceret direkte på bygge-pladsen. Husene kunne opføres på rekordtid til et minimum af omkostninger, og den standardiserede grund-konstruktion betød, at samlebåndets principper kunne overføres til bygge-pladsen.

Idealet for Strandhavevej var som i meget andet efterkrigsbyggeri at gøre anstændige boliger tilgængelig for alle danskere. Med de eksperimentelle boligprojekter blev det imidlertid for første gang muligt at tilbyde billige lejeboliger, der samtidig havde mange af ejerboligens kvaliteter.

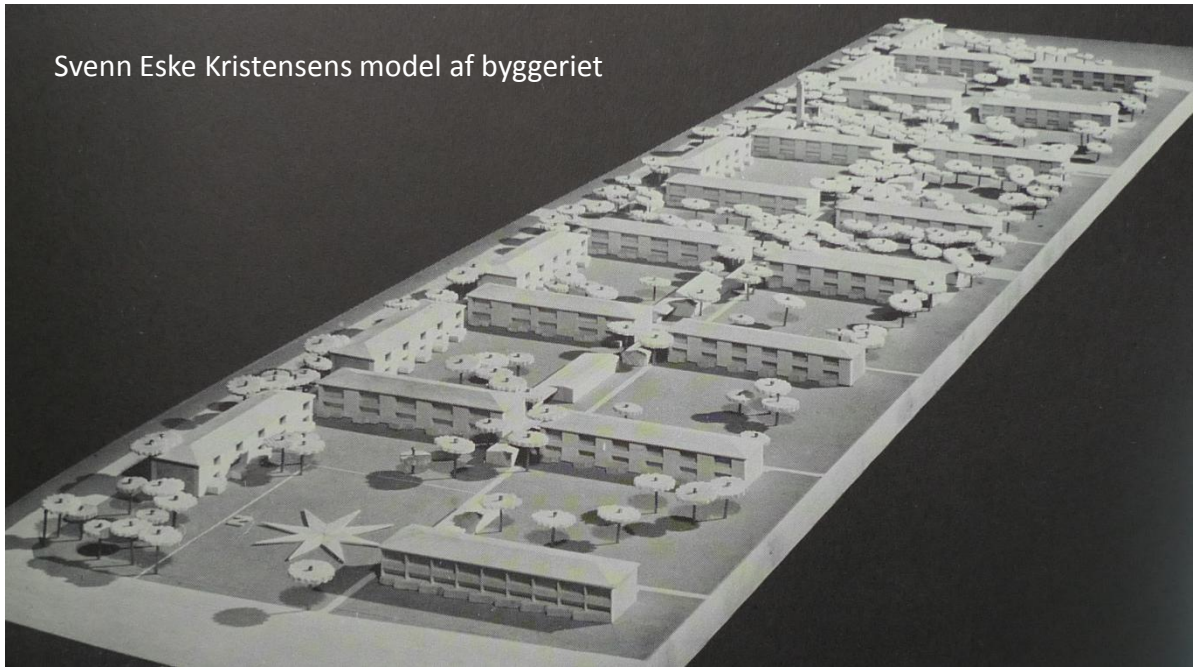
Svenn Eske Kristensens model af byggeriet

Desuden kom de revolutionerende skridt, som Sven Eske Kristensen tog i begyndelsen af 1950'erne, til at danne skole for tusindvis af bygninger de næste mange årtier.

Hvidovrebo afd. 6's bebyggelsesplan er så særdeles vellykket, at den i dag stadig tjener som inspiration til anlæggelse af nye byggerier. Kombinationen af lave, lyse huse med afgrænsede gårdrum og en lang række pergolaer, passager og små gyder, giver det gennem-standardiserede byggeri et unikt og varieret præg.

Både huse og plan er bevaringsværdige, og de varierende boligstørrelser mellem et og tre værelser plus kamre gør, at Strandhavevej stadig er en attraktiv bebyggelse. Det er derfor et kommunalt udpeget kulturmiljø.

Svenn Eske Kristensen (1905-2000)

Markant dansk arkitekt der stod bag en lang række velfærdsbyggerier fra 1930'erne til 1970'erne:

- Stefansgården (1939-42)
- Dronningegården (1943)
- Bredalsparken (1949-59)
- Milestedet (1955-57)
- Brøndby Rådhus (1959)
- Bygsilo og malteri Carlsberg (1966)
- Vestre Borgerdyd Gymnasium (1970)

Lejlighedsplan:

2+2 værelses på 77 m²

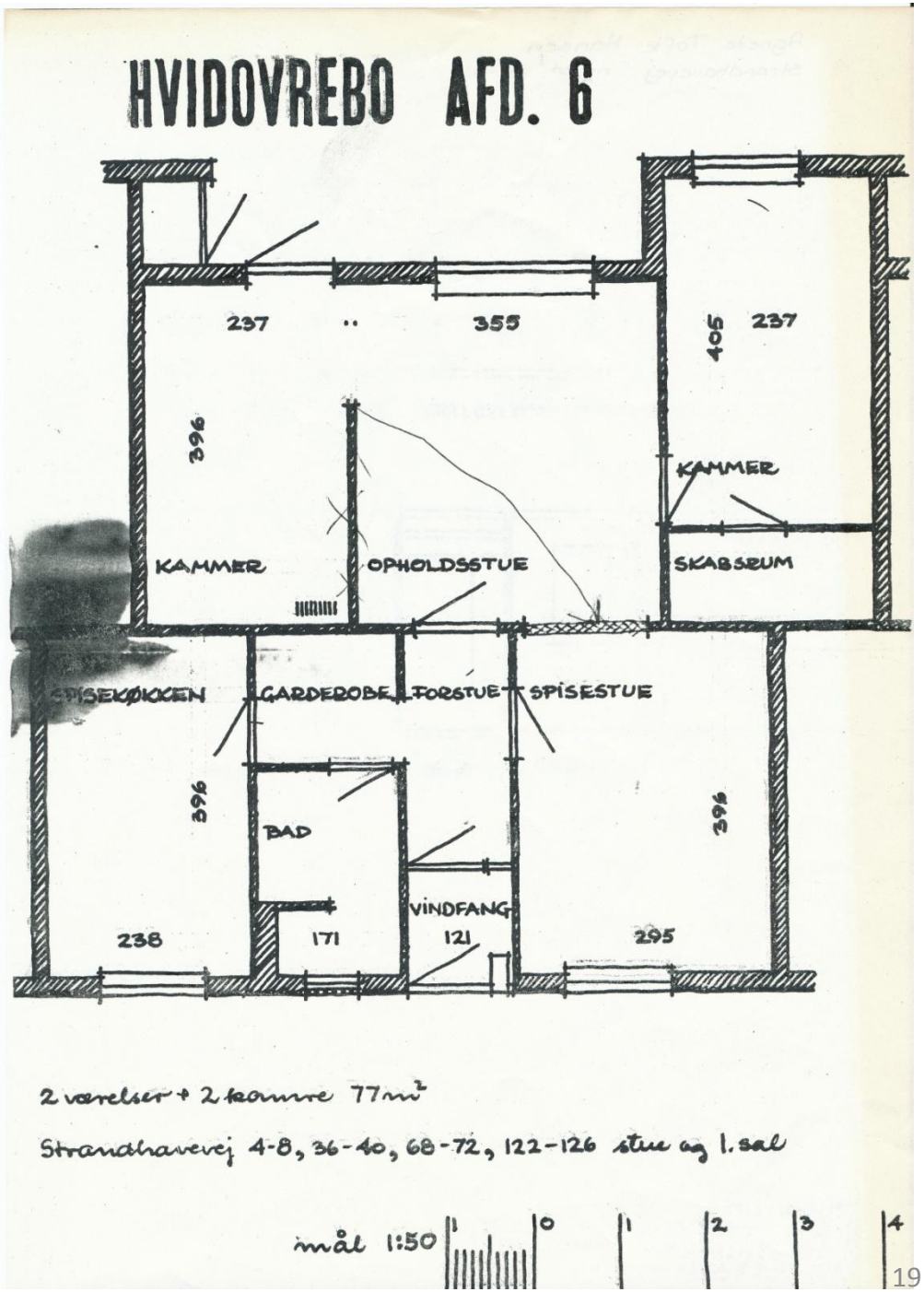

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

Friheden
– Steril montage

opført: ca. 1961-63
boligenheder: 1218

FORSTADSMUSEET
HISTORIENS huse HVIDOVRE

Malurt - 1980

Friheden Station

Man har lagt planer
& tegnet streg for streg
de største luftkasteller
man ka tænke sig
De ligger pænt på række
Som trukket på en snor
& her har man så samlet alt
Imellem himmel & jord.

& manden med idéen
Fik årets største pris
& han blev dekoreret
med ordner i Paris
& i de pæne blade
Der stod det sort på hvidt
”Det er jo næsten gratis
& her ka pøblen leve frit”

Men her på Friheden Station
er frihed kun en illusion
For her’ lisså langt som øjet ka nå
kun tvang af få øje på.

Ja, her er sparet
Med kold & kyndig magt
Selv arkitektens trøst
er unødvendig pragt
& boligspekulanten
har god samvittighed
for her’ jo frihed for de stærke
& de svage må gå ned.

De har lagt planer
& tegnet streg for streg
de største fangelejre
man ka tænke sig

& føler du at livet
her er en jammerdal
har du din fulde frihed
til et spring fra 20. sal.

Men her på Friheden Station
er frihed kun en illusion
For her’ lisså langt som øjet ka nå
kun tvang af få øje på.

FRIHEDEN

Friheden er et multifunktionelt kvarter, der rummer alt fra idrætsfaciliteter til storcenter og blokbebyggelser.

Kvarterets nordlige ende er domineret af det 7ha store stadion fra 1954. Hvidovre Stadions oprindelige bygning i rød tegl og beton fremtræder i høj kvalitet og matches af de næsten 50 år yngre tennishaller. Billedet stjæles i dag af den overdækkede tribune fra 1970, som forøgede opvisningsbanens tilskuerkapacitet til 12.000 tilskuere.

Stadion er anlagt til den fremvoksende forstad i samme periode som rådhus, torv, nye skoler og øvrige velfærds-institutioner.

Stadion har yderligere en atletikhal foruden atletik-bane, adskillige tennis- og fodboldbaner samt en lang række andre funktioner.

Umiddelbart syd for stadion ligger Dansborgskolen fra 1960 med gode halfaciliteter. Kvarterets anden skole Engstrandskolen ligger tilsvarende i tilknytning til en koncentration af idrætsfaciliteter som foruden halfunktion indeholder svømmebad og tre isbaner til bl.a. ishockey og curling.

Midt mellem idrætsfaciliteterne ligger Friheden Station som høj-banestation på Køge Bugt linjen, der løber på tværs af hele kommunen. Stationen åbnede sammen med 1. etape af Køge Bugt linjen i 1972 og havde i 2006 et dagligt passagertal på knap 9000 rejsende.

De infrastrukturelle funktioner sætter stærkt præg på stationsområdet, hvor den enorme forplads fungerer som busholdeplads, trafikknudepunkt og parkering. Mod vest rammes pladsen ind af en markant bygning med sort glasfacade i to og tre etager. Bygningen er oprindelig opført af Frederiksberg Sparekasse og er præmieret af Hvidovre Kommune i 1973.

Stationsforpladsen er udsmykket med Hein Heinesen, Stig Brøgger og Mogens Møllers brutalistiske og monumentale betonskulptur "Byens Port", som visuelt definerer pladsen.

Syd for Gl. Køge Landevej domineres kvarteret af KAB's store boligbebyggelse Friheden og Frihedens Butikscenter.

Friheden er et montagebyggeri med 19 boligblokke med knap 1200 lejligheder påbegyndt i 1959 samt Frihedens Butikscenter, hvor der i dag indgår et bibliotek, og et 12. etagers højhus opført i 1968.

I 2003 blev bebyggelsen Lille Friheden tegnet af Arkitema opført som ungdoms- og ældreboliger umiddelbart nord for butikscenteret.

I forbindelse med Butikscenteret ligger Strandmarkskirken fra 1968, der er opført af KAB som en tidssvarende kirke til den moderne bebyggelse. Arkitekterne Johannes Frid og Bent A. Jørgensen tegnede kirken så den formmæssigt matchede bebyggelsen, omend den blev opført i gul tegl med et 16 meter højt klokketårn. Før den nuværende kirke lå en trækirke fra 1949, der oprindelig havde været barak for tyske soldater i Oksbøl-lejren under anden verdenskrig og senere været brugt i Dragør til tyske flygtninge efter Befrielsen.

DE BÆRENDE FORTÆLLINGER

Friheden har sit særprægede navn fra gården Frie Gård, der i slutningen af 1700-tallet fik sit navn af en bonde i taknemmelighed over, at han var kommet ud af landsbyfællesskabet. I dag er landbrugshistorien forsvundet fra kvarteret. Kun det gamle pæretræ på hjørnet af Hvidovrevej og Gl. Køge Landevej markerer, hvor en af Hvidovres to gamle smedjer lå.

Bebyggelsen Friheden er opført med rullende montageteknik og er Hvidovres største industrialiserede massebyggerier før 1970'ernes boligbyer. Den industrialiserede og hastige opførelse har medført en del uhensigtsmæssige bindinger dikteret af montagens kranspor og en udbredt mekanisk repetition. Friheden har fra opførelsen været et omdiskuteret og paradoksalt kvarter, hvor kommunen tilbyder et væld af sunde fritidsaktiviteter mens de åbne pladser og den modernistiske betonstil efterlader et indtryk af fra-vær af udendørs liv og aktivitet på et sted, der i den overordnede planlægning har karakter af centrum.

Frihedens kvarter er Hvidovre Kommunes naturlige centrum, hvor nord/syd og øst/vest- trafikken mødes.

Lejlighedsplan:

4 værelser 83 m²

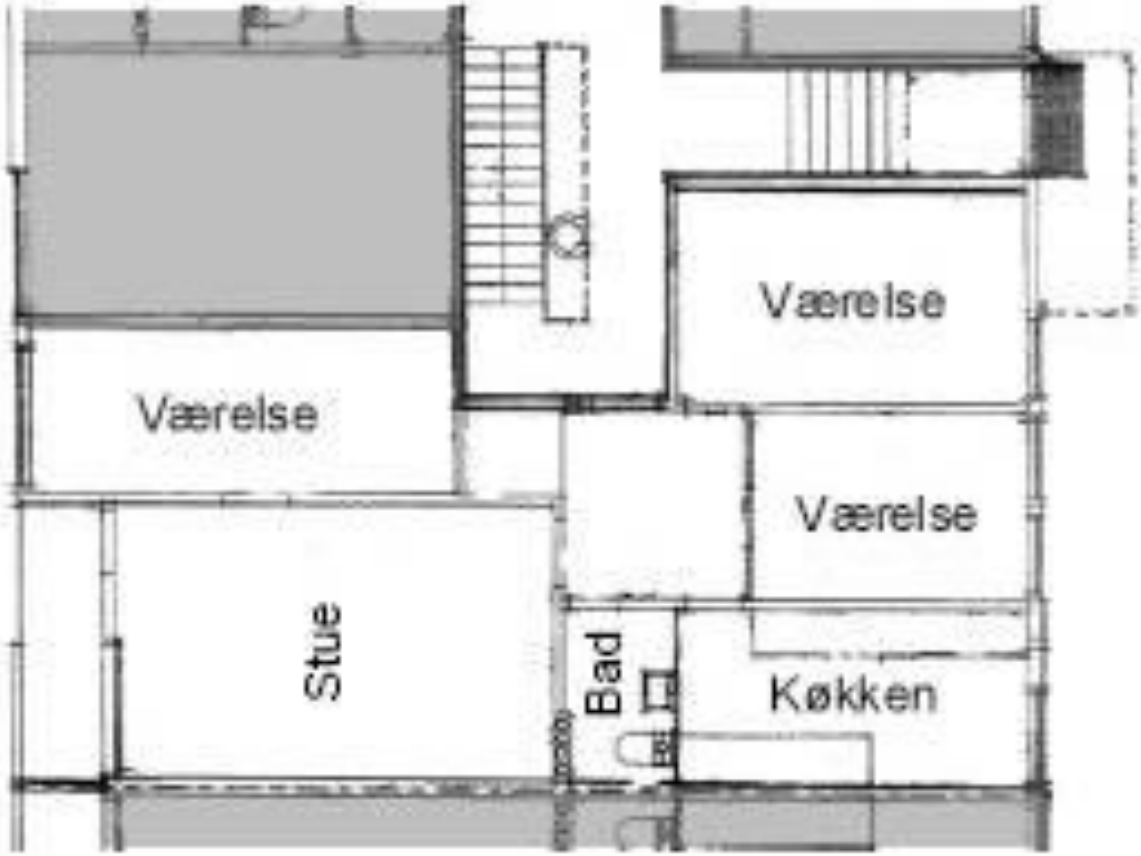

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE

Avedøre Stationsby

– totalplanlægning og brutalisme

Opført: 1972-1982
boligenheder: ca. 2500

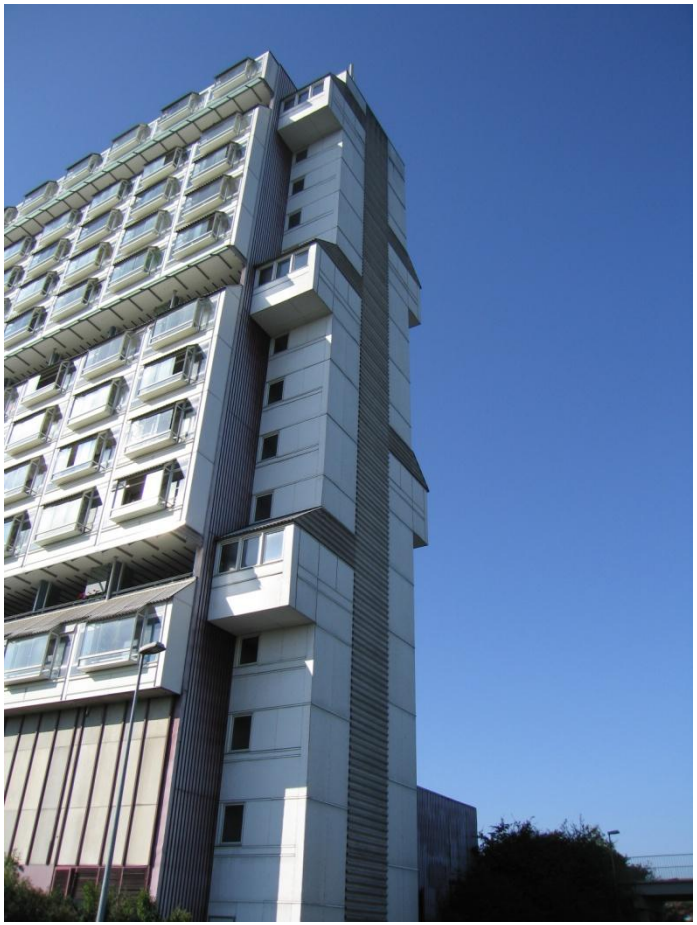

Arkitekt: Skaarup & Jespersen,
Ole Buhls tegnestue (Store hus)

Totalplanlagt byggeri opført i betonelementer med funktionsadskillelse

”Kvinden med barnevognen dernede på gangstien gik netop nu fra landsskabsnøglens J 20 til K 19, formentlig på vej fra stationen i B2 til familiemarkedet i P 8.” (Blokland 1975, Michael Buchwald)

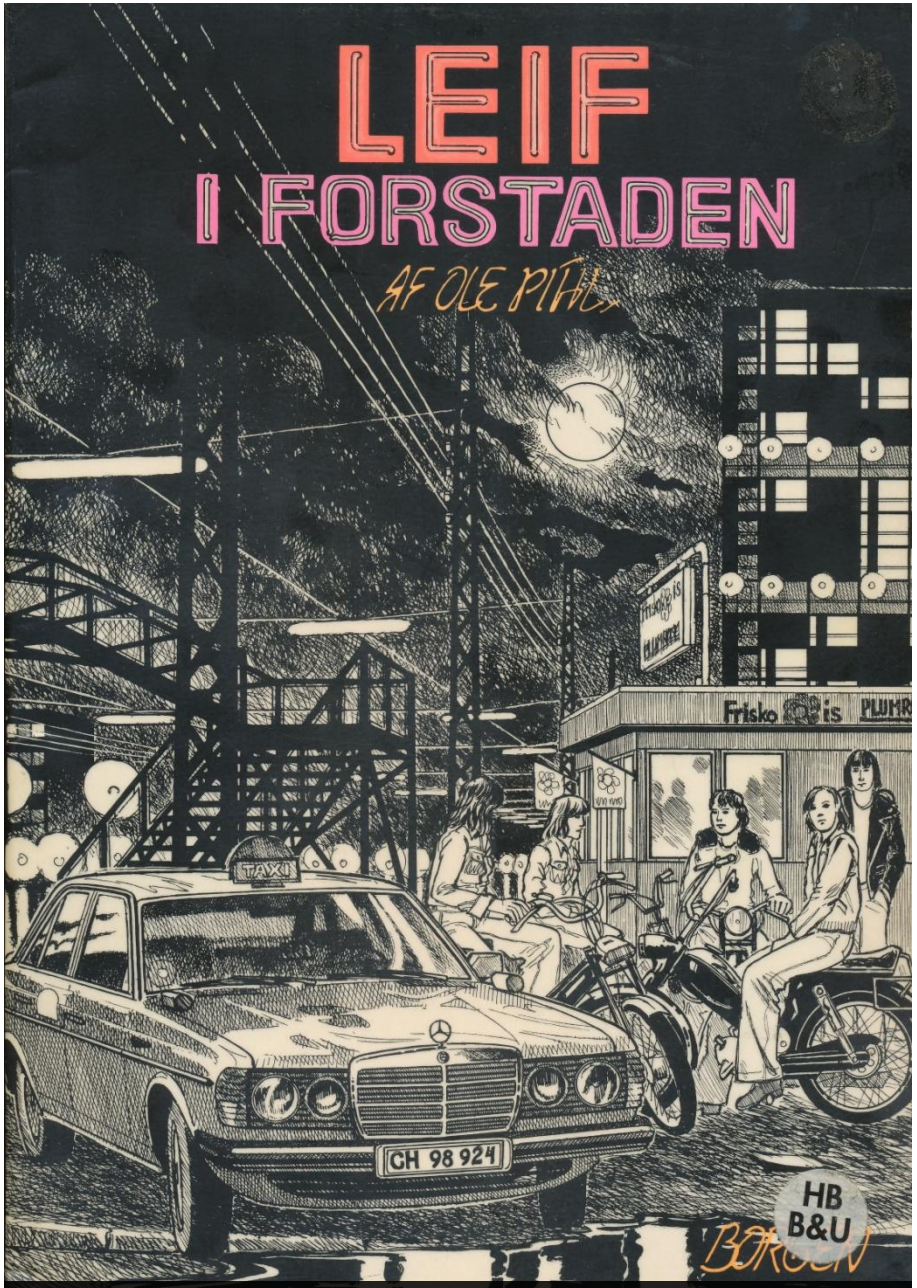

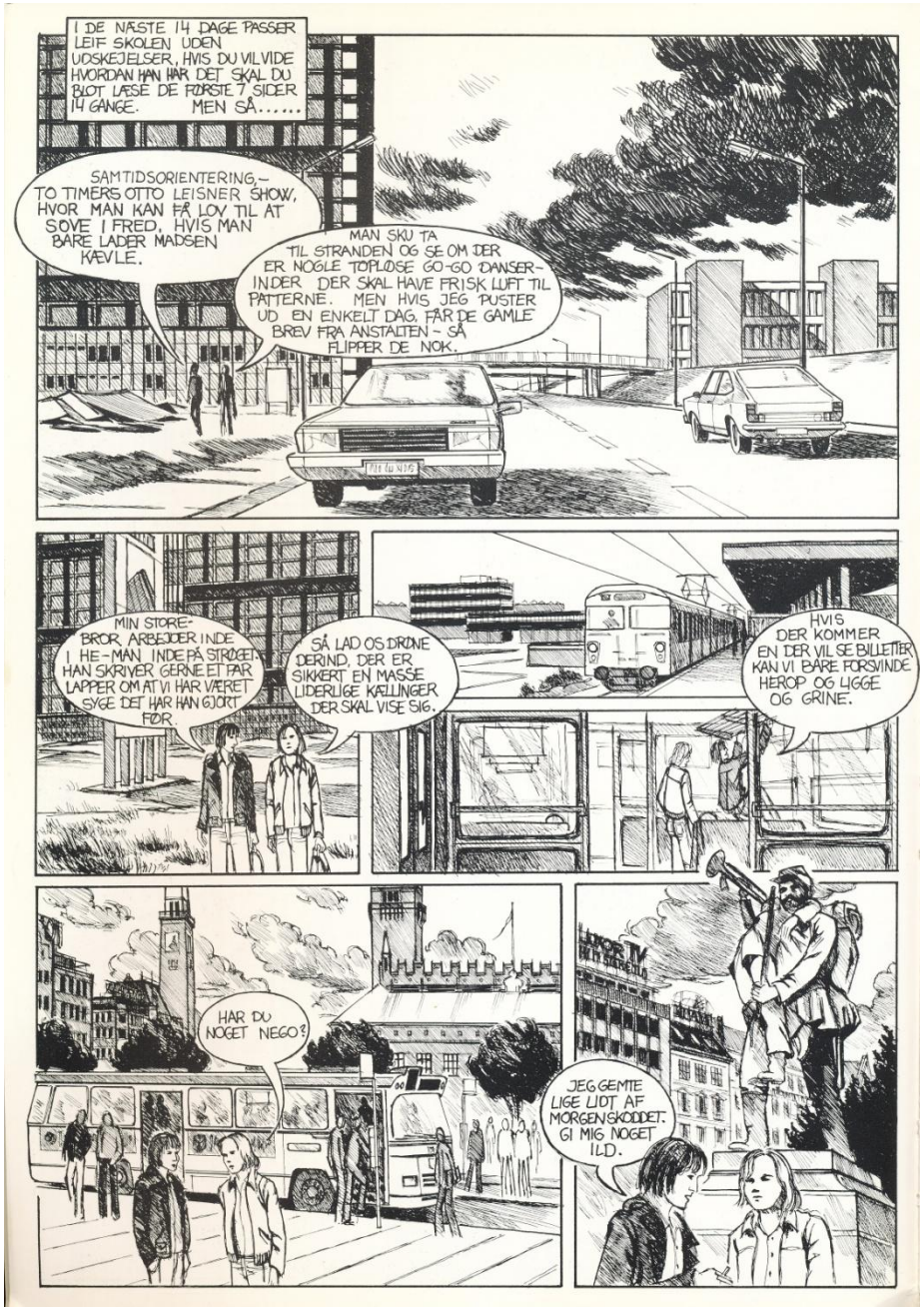

Fra Leif i Forstaden af Ole Pihl, bd. 1 1978

Avedøre Stationsby

Avedøre Stationsby ligger som en afgrænset boligby i det vestligste Hvidovre midt mellem S-togsbanen og Avedøresletten. Det 70 hektar store bymiljø huser 5000 mennesker og er blandt landets fremmeste eksempler på totalplanlagt og industrialiseret boligby. Avedøre Stationsby har funktion som en moderne landsby, der med sin usædvanlige grundplan og mere end 1,5 km lange boligbymur er skarpt afgrænset fra det omkringliggende land.

Avedøre Stationsby er opført mellem 1972-82 og består af fire hoved-elementer: 1) Bymuren – etage-bebyggelsen, der omkranser byen, 2) Store Hus - højhuset udført i grandios storbyskala inspireret af arkitekten Le Corbusier, 3) de tæt-lave gårdhave-bebyggelser i byens indre og endelig 4) institutionsbåndet, som er et langt bælte af offentlige bygninger, der er placeret i byens centrum.

Stationsbyen er opført som vugge til grav-projekt. Stationsbyen har derfor et integreret net af institutioner med alt fra posthus over gymnasium til kirke og svømmehal til at håndtere de 5000 indbyggeres pasnings-, service og uddannelsesbehov.

Detailhandlen var også medtænkt som en naturlig forlængelse af boligbyens servicetilbud, men endte med at blive koncentreret omkring det butiksgade-forløb der præger Store Hus' nederste etage. Oprindeligt var Store Hus ikke en del af Avedøre Stationsby, men blev opført for at få en skyline med udsigt til Københavns centrum og over Køge Bugt.

Stationsbyen blev stedet, hvor plan- og velfærdssamfundet med et stærkt demokratisk ideal for byens udformning kunne praktiseres. Programerklæringen bag bydannelser som Avedøre Stationsby var retten til et sundt helbred, en god bolig, en bekymringsfri barndom og til en anstændig alderdom. Offentlighedens ve og vel - mentalt som socialt - blev sat på dagsordenen, og i Avedøre Stationsby kom det til at medføre en byform, man kunne leve i fra vugge til grav.

DE BÆRENDE FORTÆLLINGER

Avedøre Stationsbys bærende fortælling hænger uløseligt sammen med byplanlægning i stor skala med integrationen af modernistiske planidealer og veludviklede velfærdsinstitutioner.

I en by, der netop blev til på baggrund af industrialiseringen af byggeriet, og hvor præmissen var et opgør med den danske byggeskik, blev det med et nærmest selvmodsigende rationale besluttet at opkalde vejnavnene efter traditionelle håndværksfag som Blytækkerporten og Trædrejerporten.

Det var tidens fremmeste planlægningsidealer og byggeteknologiske muligheder, der blandt andet gjorde det muligt at opføre den kolossale betonbebyggelse.

De rekreative arealer nord for byen og adgangen til infrastruktur syd for byen blev tænkt ind i den gigantiske plan, som blev gennemført som genbo til landets største industriområde – Avedøre Holme. Avedøre Holme, Avedøre Stationsby og Avedøresletten der tilsammen udgør en tredeling af byen i funktioner – henholdsvis arbejde, bolig og rekreation – svarende til arbejderklassens gamle krav om 8 timers arbejde, 8 timers fritid og 8 timers hvile.

Samtidig er Avedøre Stationsby den første by i den store byudviklingsplan for Køge Bugt, hvor ti byer langs Køge Bugt udgjorde Fingerplanens udbygning af tommelfingeren.

Stationsbyens markante bevaringsværdi ligger i selve planen for Avedøre Stationsby, hvor de store karaktertræk er opdelingen imellem Bymuren, Store Hus, den tæt-lave gårdbebyggelse og hertil institutionsbåndet med den trafik-separering, der var typisk for tidens planlægning.

Store Hus er tegnet af Ole Buhls tegnestue, der med den Le Corbusierske inspiration byggede et multifunktionelt højhus, en kompleks bygnings-konstruktion med etageforskydninger og en del mindre lejligheder til kollegie-værelser. Huset blev i 1990'erne facaderenoveret, og de stormblæste altaner blev pakket ind, opgangene fik et nyt design, og der blev etableret penthouselejligheder på de to øverste etager.

De mange forskellige etniciteter, der flyttede ind i Avedøre Stationsby, satte ligeledes deres præg på livet i området og bidrager positivt til fortællingen om et kvarter præget af globalisering.

BEVARINGS- OG UDVIKLINGSTILTAG

Bevarings- og udviklingsstrategien for området er dobbelt, idet den bygger på ideen om, at man på den ene side må formidle Avedøre Stationsbys historie og på den anden side opdatere den oprindelige plan.

Et første skridt er en lokalplan der kombinerer bevarings- og udviklingsarkitekturpolitiske initiativer med fastholdelse af byens bevaringsværdier.

Bevaringsværdien for Avedøre Stationsby indebærer, at man ved omdannelser eller ændringer omkring det bebyggede miljø respekterer det modernistiske, rationalistiske, demokratiske planprincip og formsprog, herunder særligt den brutalistiske, farvede beton.

Modsætningen hertil er den nye skole, som trækker på klassisk, romantisk dansk byggestil med røde mursten og sadeltage.

Afgørende for til- eller ombygninger er, at det sker i dialog mellem på den ene side byggeriets eksisterende æstetik og på den anden side de nutidige krav om attraktive boligers indretning.

En udviklingsstrategi for området kan være at opdatere den oprindelige plan ved at fuldføre drømmen om en by, man kan bo i fra vugge til grav. Der mangler i dag tilbud til ældre – alt fra ældreboliger til plejehjem kunne være en mulighed her. Afgørende er det, at man tager hensyn til de individuelle behov.

En anden udviklingsstrategi for området kunne være at bryde med mono-funktionaliteten og give nye muligheder for butiks- eller andre erhvervsformål i boligområderne.

Lejlighedsplan:

4 værelser på 109 m²

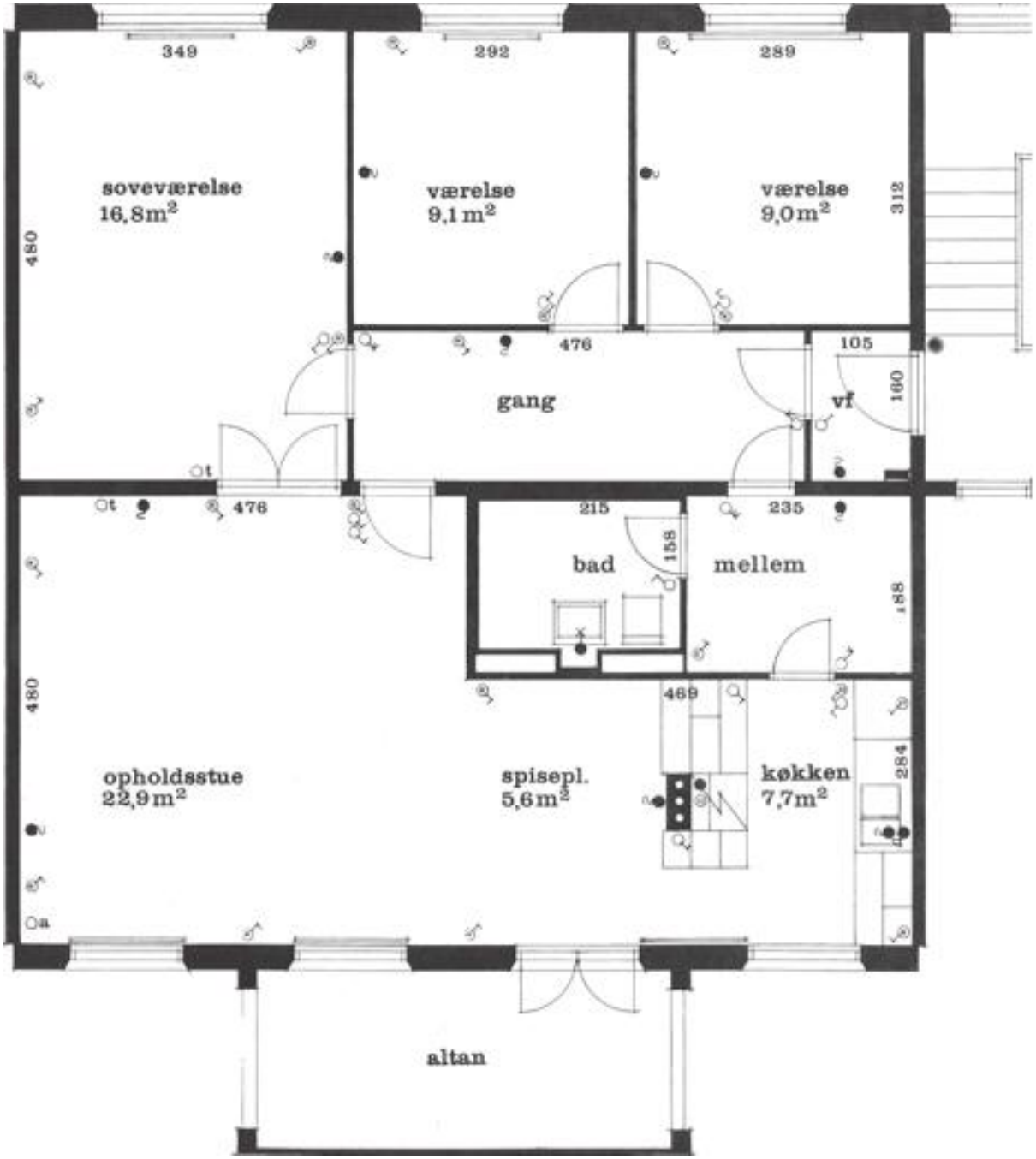

FORSTADSMUSEET HISTORIENS huse HVIDOVRE